

עמ"ת 9687/11/14 - מדינת ישראל נגד אבי דנינו

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

עמ"ת 14-11-9687 מדינת ישראל נ' דנינו(עוצר)

בפני כב' השופט ציון קאפק
מדינת ישראל- ע"י ב"כ עו"ד לili קצוב
נגד
אבי דנינו (עוצר)- ע"י ב"כ עו"ד משה סוחמי

החלטה

ערר המדינה על החלטת בית משפט קמא, בגין שוחרר המשיב בתנאים מגבלים.

נגד המשיב ואחר הוגש כתוב אישום (מתוקן) המיחס להם קשירת קשר עם אחר להתפרץ לדירות ולגנוב מתוכן רכוש. לשם קידום הקשר, מי מהשנים או אדם אחר, נהג להגיע לדירות המתלוננים במסווה של שליח, כשבידו סלולה שהכילה דברי מתקה, הממעוננת למטלוננים, מאדם אותו אינם מכירים. המתלוננים סרבו לקבל את המשלוח, השילוח החל לבצע "בירורים טלפוןניים" תוך שהוא סורק את הדירה, פונה למטלוננים בבקשתות שונות וגבז כך, תוך ניצול שעת כושר, משכפל את מפתח דלת הדירה, בדרך שאינה ידועה.

ماוחר יותר, מתקשר מי מהנאשמים או אדם שלישי לדירת המתלוננים, מציג עצמו כפקייד בדואר /או בעירייה, ומודיע להם כי ממתיין עבורים שיק וכי עליהם להתייצב מידית על מנת לאוספו.

לאחר שהמתלוננים עוזבים את הדירה, מתפרצים בני החבורה לדירה, בצוותא חדא, בכך שהם פותחים את דלת הדירה באמצעות המפתח המותאם ונוטלים מתוכה את רכושם של המתלוננים.

אחד עשר אישומים מיוחסים למשיב שעוניים, על פי הקשר הדברים בכל אישום, עבירות של התפרצות למגורים בצוותא חדא, גנבה בצוותא חדא, קשירת קשר לעשות פשע וניסיון התפרצות למגורים, עבירות על פי הסעיפים 406(ב)(29+), 384(א), 499(א)(1) ו-406(ב) + 29(א) + 25, הכל לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

المعשים המיוחסים למשיב בוצעו בחודשים אפריל, Mai יוני 2014. האישומים מתפלגים כדלקמן: 7 התפרצויות ו-5 ניסיונות התפרצויות.

שללים של הנאשמיםמנה כ-00,286 ₪ בכיסף מזומנים ומטבע זר ותכשיטים. יודגש כי גנבו תכשיטים רבים נוספים

שערכם לא ידוע.

בד בבד, הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

הבקשה נסמכה על ריבוי העבירות, התחוכם, ניצול ציני ואכזרי של קורבנות תמיימים- קשיישים בעיקר הפלילי המכבד של המשיב. כן צוין בבקשתו כי המשיב ביצע המיחס לו בשעה שני מסרים על תנאי **חייב הפעלה**, בני 12 חודשים כל אחד, מרחפים מעל ראשו.

עוד הדגישה התביעה בבקשתו כי בין שני הנאים בתיק זה קיימת היכרות מוקדמת רבת שנים. השניים הורשו בעבר ביצוע עבירות דומות, אף זאת על פי שיטת ביצוע זהה.

בדיוון שנערך בבית משפט קמא נקבע כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורית ישירה לאربעת האישומים הראשונים. באשר ליתר האישומים, הראות מבוססות "**על שיטה שציריך יהיה לבססה במסגרת הבאת ראיות בתיק העיקרי**". ראה החלטת כב' השופטת בן אריה מיום 15.8.14.

בית משפט קמא הורה על קבלת תסקير מעצר.

לאחר קבלת שלושה תסקרים, הורה בית משפט קמא על שחרור המשיב בתנאים מגבלים.

מכאן ערך המדינה.

ב"כ המדינה טעונה כי בית משפט קמא לא נתן משקל מתאים למסוכנות הניבתן מהמשיב, נוכח הנסיבות, העבר המכבד והתשķיריים עצמן.

ב"כ המשיב טוען כי להרשעות הקודמות לא צריך להיות משקל בכלל האיזונים הדריכים להחלטה זו. לשיטתו, מקוומו של שיקול זה הינו להליך העיקרי במסגרת גזר הדין. עוד הדגיש הסגנור כי יש ראיות לכואורה לאربעת האישומים הראשונים בלבד. הפרקליט הנכבד חתום טיעוני בקשר לתנאי השחרור, כפי שנקבעו על ידי בית משפט קמא, ובهم ניתוק טלפון, מחשב ופיקוח אונשי ואלקטרוני, יפיגו מסוכנות המשיב.

דין

על ראשון ראשון ואחרון אחרון.

לטובת המשיב אני מוקן לצאת מותך הנחה כי לשון בית משפט קמא הייתה ברורה באשר לקיומה של תשתיית ראייתית לאربעת האישומים הראשונים בלבד.

האישום הראשון מס' 1 מציין כיצד הגיעו המשיב לביתם של זוג קשישים, **בשנות ה-80 לחייהם**, ובmethode המתווארת לעיל, העתיק את מפתח דירתם, הוציאם בתואנות שווה מהבית וגנב תכשיטים בשווי של כ-60,000 ₪.

האישומים השני והשלישי מס' 2 ו-3 על ניסיונות התפרצויות לדירתם קשייש **בשנות ה-80 לחייו** ולדירה אחרת. ניסיון ההתרצות לא עלה יפה משום שהדלת לא נפתחה.

האישום הרביעי עניינו התפרצויות לדירת מגורים, באותה שיטה, שבعليיה נמצא **בשנות ה-70 לחייו**. מהדירה נגנב כסף מזומנים בסך 1500 ₪.

התסקרים

בתסקיר מיום 21.09.14, נדרשה קצינת המבחן לנסיותיו האישיות של המשיב ועבורה. קצינת המבחן הגדרה את המשיב כבעל **"גישה מניפולטיבית, תוך שימוש בהצדקות לבחירותו העבריאניות"**. המשיב הסביר לה כי שינוי אורח חייו עם שחרורו ממסר לפניו שנתיים. קצינת המבחן, ולא באורח פלא, קבעה כי קיים פער בין הצגתו העצמית כאדם שערך שינוי ממשי באורך חייו לבין הסביבתו הנוכחיות ועמדותיו. להערכתה, אופי העבריות מצביע על קיומם של קשרים שליליים בתחום **ואלמנטים של מרמה**. לפי שיטות המשפטיות שהוטלו עליו בעבר אין השפעה ממתנת ומרותעה עבורה, הגיעו קצינת המבחן למסקנה כי קיים סיכון להישנות ביצוע העבריות.

התסieur נחתם בקביעה כי נוכחות המ███נות הנשקפת מהמישיב והיעדר חלופה מתאימה, אין היא ממליצה על שחרור המשיב.

בית משפט קמא דחה הדיון לשם בחינת חלופות נוספות.

התסקרים הנוספים מיום 21.09.14 ומיום 28.10.14, בחנו חלופות נוספות עד אשר בית משפט קמא סמרק ידיו על קביעות התסieur האחרון אשר המליך על שחרור המשיב לחלופה שהוצגה בפניו.

יודגש כי בקביעת המ███נות לא חל כל שינוי.

לצער, אני סבור כי באשר לאומדן מסוכנות המשיב די ללמידה מהרשעותיו הקודמות ומהתנהלותו עד עתה.

עוון בಗילוון הרשותות הקודמות מגלת כי המשיב נדון לתקופות מאסר המצתירות לכדי מספר שנים לא מעט, כאשר הארוכה שבתקופות המאסר עומדת על 75 חודשים! ממאסר זה שוחרר המשיב בחודש يول' 2012.

המשיב ידע, בעבר ללא רוחק, טעםם של מעצרים עד תום ההליכים. בשנת 2007 נעצר עד תום ההליכים במסגרת ב"ש

7/4381 בית משפט השלום בכפר סבא. בחולף 9 חודשים שוחרר למעצר בית בהוראת בית המשפט העליון במסגרת דין על פי סעיף 62 לחוק המעצרים. הוא, שקיבל את חירותו לאחר חודשי מעצר ארוכים, מיהר ורמס ברגל גסה את הוראות בית המשפט. **המשיב הפר ההוראה חוקית בכך שיצא מהדירות בה היה אמור להימצא בתנאי מעצר בית,** על מנת **לשיער לשנים אחרים בביצוע התפרצויות לדירה אחרת באותו בניין!** אך מצא עצמו בשנית עצור עד תום **ההליכים, במסגרת ב"ש 2149/08 ת"פ 1793/08 בית משפט השלום באשדוד.**

למשיב שלל הרשותות קודמות, החל משנת 1994, בגין קשיית קשר לביצוע פשע, שוד, עבירות גנבה, התפרצויות לדירה, זיווג ועוד, אז נדון ל-6 חודשים מאסר. בנובמבר 1999 נגזר דין של המשיב ל-26 חודשים מאסר בפועל בגין עבירות של שחיטה באזומים, גנבה ועוד. במאי 2005, נדון ל-23 חודשים מאסר בפועל בגין החזקת סכין, התפרצויות לדירה ועוד. בחודש יולי 2009 נדון המשיב ל-**75 חודשים מאסר בפועל** בגין שלל עבירות ובهن התפרצויות לדירה בצוותא, קשיית קשר לביצוע פשע ועוד. את מסכת הרשותות חותם הילך מבית משפט השלום באשדוד ביום 6.8.09. בית המשפט גזר על המשיב 20 חודשים מאסר בפועל

התיק בגין נדון המשיב למאסר בפועל בן 75 חודשים- ת"פ 07-2555- בيت משפט השלום בכפר סבא, מגול סיפורין של התפרצויות לדירות מגורים בתחום ובמרמה. המשיב, **שהיה מנובס ברגלו**, לכארה, פנה באופן אקראי לקטינים ברתי ספר ובקש מהם מפתח, בטענה שלו לחץ בORG רופף בקבאים. הקטינים נעתרו לו והוא ניצל את הזדמנות והטביע את מפתחות דירותיהם בפלסטילינה. המשיב הוסיף וברר מפני הקטינים כתובות דירות המגורים, טלפון, שמות ההורים ועוד. לאחר מכן שכפל המפתחות, הרחיק את ההורים או הקטינים מביתם בתנונות שוא ופוץ לדירות. המשיב אף הגדיל לעשות כאשר באחד המקרים זמין קטין ששחה בדירתו למסירת עדות בקשר לאיורו כלשהו, הקטין סרב, המשיב ביקש את פרטיו הטלפון של אמו, **התקשר לאם, התזה כרכז חברתי של השכבה והצליח לשכונה שעדות הבן חיונית**. לאחר שהקטין עזב את הדירה, התפרץ המשיב לדירה ונגב רכוש.

אין מקום להאריך ולהסביר מילים באשר למסוכנות המשיב. למרבה הצער, מתגלה תמונה קשה של איש מרמה ותחבולה אשר דבר אינם מונע בעדו מלשוב ולבצע עבירות התפרצויות בדפוס פעללה זהה. לא היה במאסרים ממשיכים - **תקופה המצתברת כדי 11 שנים!** או מאסרים על תנאי, להניא אותו מביצוע עבירות חוזרות.

אין נמצא חלופת מעצר אשר תפיג את מסוכנותו. יש לשוב ולהפנות לעיל כי גם מקום מעצר בית, התפרץ לדירת מגורים באותו בניין.

אשר על כן, אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

ניתנה והודעה היום י"ט בחשוון תשע"ה, 12.11.14 במעמד הצדדים.

